

*Toto praví Hospodin: obraťte se ke mně celým svým srdcem v postu, nářku a pláči.
Roztrhněte však svá srdce a ne roucha a tak se vraťte k Pánu Bohu svému,
neboť je dobrotivý, milosrdný – shovívavý a ochotný odpouštět.
(Joel 2,12-19)*

Ježíšova škola

Každý učitel je denně postaven před nelehký úkol. Má vzdělávat děti, které by si raději hrály. Má předávat vědomosti, o které děti nejeví zájem, protože je zatím nedokáží docenit. Je to těžká situace pro pedagoga i pro jeho posluchače.

A v podobné situaci se nachází i Ježíš. Přišel, aby kázal o Božím království, aby lidem odhalil pravdu o Bohu a ukázal jim cestu k němu, ale lidé o jeho kázání nestojí. Chtějí vidět zázraky a zakoušet uzdravení. Proto ho hledají.

Uplynulo dva tisíce let a lidé se mnoho nezměnili. Když jim dáte na výběr, jestli chtějí číst katechismus nebo knihy o zázracích a mimořádných uzdraveních, vyberou si to druhé. Taková už je lidská přirozenost. Bůh ji respektuje a jako dobrý učitel nám vychází vstříc. Čas od času koná zázraky, aby nás zaujal a přivedl k tomu, co je důležité. K hledání, poznávání, přijetí a následování pravdy a lásky.

Kdykoli se člověk setká s Boží mocí, která se nějakým mimořádným způsobem projeví ve světě, vzbudí to v něm zájem. A je důležité, aby tento zájem člověk nepohřbil, ale začal rozvíjet. Od narození máme dar zvědavosti. Kéž bychom svou zvědavost dokázali zaměřit tím správným směrem a hledali stopy, které Bůh vložil do našeho světa, abychom ho mohli svobodně nalézt a milovat.

Kéž bychom měli pokoru a odhodlání naslouchat Ježíšovým kázáním. Těm, která jsou uchována v Písmu svatém, i těm, která pronáší skrze své apoštoly a jejich nástupce, které osvětluje svým Duchem, aby hlásali jeho slovo. Je škoda, když lidé naslouchají kdejakému lháři a nevěnují pozornost hlasu společenství církve, kterou Ježíš ustanovil a která je Písmem svatým nazývána jeho snoubenkou, jeho svatým lidem, jeho pokornou služebnicí v tomto světě. Chtějme poznat a přijmout, co nám chce v naší životní situaci Bůh sdělit a kam nás chce vést.

Požehnanou postní dobu Vám přeje

P. Josef Večeřa, farní vikář

Zprávy

13. a 27. února a 13. března 2018 vždy od 19.00 hodin pořádá komunita Emmanuel otevřená setkání pro páry, zaměřená na podporu a rozvoj vztahu, tzv. večery pro dva. Každé setkání se zabývá jedním z témat spjatých s partnerským životem a poskytuje prostor k rozhovoru. Večery se konají v restauraci a vinárně Baroko v Brně.

13. února 2018 od 17.30 do 19.00 hodin přednáší Mgr. Milena Mikulková v rámci Národního týdne manželství o „Manželství bez mýtů“. Přednáška se koná v úterý v Klubovém sále CRSP na Biskupské 7 v Brně. Vstupné 50 Kč/osobu, platba na místě.

16. až 17. února 2018 se uskuteční postní duchovní obnova pro manžele bez rozdílu věku a délky manželství v Duchovním centru Vranov u Brna, kde je zajištěno ubytování s plnou penzí. Exerციátorem je R. D. Mgr. Pavel Kafka, biskupský delegát na podporu kněží a pastore brněnské diecéze, správce nadačního fondu PULS.

16. až 17. února 2018 se uskuteční postní duchovní obnova s P. Eliášem Vellou, OFMConv. na téma „Ticho a kontemplace pouštních otců přivádějí k poznávání Boha a sebe samých“ u bratří minoritů v Brně.

17. února 2018 se uskuteční postní duchovní obnova v Rosicích u Brna, kterou povede paní Františka Böhmová, sestra Kateřiny Lachmanové.

17. února 2018 se uskuteční v komunitě Emmanuel setkání pro vdovy a vdovce. Setkání má být povzbuzením společnými chválami, promluvou, adorací, společným obědem a mší svatou s rozesláním účastníků k službě dalším potřebným. Je třeba uzavřít minulost a otevřít se budoucnosti. Akce se koná od 9.00 hodin v Brně – Lidická ulice 24.

24. až 25. února 2018 pořádá komunita Emmanuel víkend pro ty, kdo spolu chodí, myslí to se svým vztahem vážně a přemýšlejí o manželství. Setkání obsahuje společné chvály, přednášky, adoraci, vzájemné sdílení a mši svatou. Víkend je určen pouze pro páry. Setkání je všem otevřené, vítané jsou také páry, u nichž je věřící jen jeden, nebo páry, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty i když třeba do kostela nechodí.

17. března 2018 se koná konference „Zdravotník-křesťan v dnešní nemocnici“ v sále u Milosrdných bratří (Vídeňská 7, Brno).

M. Oujezdská

Křížové cesty

Pobožnosti křížové cesty budou v našem kostele v postní době vždy **v pátek a v neděli v 17.15 hod.**

redakce

Výročí

30. 1. 1993 sloužil v našem kostele svoji první mši svatou v rodné zemi **P. Václav Klement, SDB**, který tehdy po téměř devíti letech od své emigrace navštívil naši farnost (25. výročí). Letos si salesiáni spolu s celou církví připomínají 130 let od smrti zakladatele svého řeholního společenství sv. Jana Bosca.

15. 1. 1993 zemřela paní **Ludmila Severová** (25. výročí úmrtí).

Vzpomínáme na ni jako na obětavou, skromnou ženu, umělkyni, manželku a maminku. Její výtvarná díla, zejména sváteční přání k nejruznějším příležitostem, vynikají jednoduchostí a precizností vyjádření duchovních myšlenek. Zůstávají odrazem bohatého, naplněného života a odkazem pro nás pro všechny.

2. 2. 2018 si připomínáme 2. výročí úmrtí **R.D. Zdeňka Vojtěcha Pospíšila**. Narodil se 15. 12. 1933 v Šaraticích. Na kněze byl vysvěcen v r. 1973. Ve své kněžské službě prošel mnoha farnostmi jižní Moravy. Jeho posledním dlouholetým působištěm byla naše farnost.

25. 2. 1943 zemřel **P. Siard Nevrkla, OPraem** (75. výročí úmrtí). Narodil se v r. 1911 v Nové Říši, kde v roce 1933 vstoupil do premonstrátského řádu. Na kněze byl vysvěcen roku 1938

v katedrále na Petrově. V letech 1938 – 1942 působil jako zábrdovický kooperátor v duchovní správě při našem kostele. 14. 6. 1942 byl zatčen gestapem a uvězněn v Kounicových kolejích.

Na památku jeho krátkého života a mučednické smrti v Osvětimi nese jeden z našich kostelních zvonů jméno Siard, stejně tak i náš farní zpravodaj.

V Židenicích můžeme najít ulici Nevrklovu a na budově bývalé fary je pamětní deska tohoto umučeného kněze.

Redakce

Světového setkání rodin v Dublinu se může zúčastnit každý, vážně?

Ano, i když různými způsoby.

Všichni se mohou zúčastnit příprav na setkání tím, že se společně s dalšími páry ve farnosti zúčastní setkání podle připravených scénářů. O čem se bude hovořit? O tom, co církve od rodiny očekává na základě exhortace papeže Františka „*Amoris Laetitia*“. Papeži Františku jde o to, aby rodiny neztrácely ze zřetele ani realitu, v níž se konkrétní rodina nachází, ani smysl svého snažení. Papež vyzývá: „Mluvme o rodině, budme rodinou“. Stručně řečeno, jde o to směřovat ve velmi praktických krocích ke šťastnému rodinnému životu. Něco

napoví i názvy kapitol: *Realita dnešního rodinného života, Křesťanská vize rodiny, Boží sen o lásce, Manželská láska rostoucí ke zralosti, Z Božího milosrdenství není nikdo vyloučen, Evangelium naděje pro naše rodiny.*

Texty jsou ke stažení na www.rodiny.cz.

Cestovní kancelář Miklas Tour pořádá ve dnech **21 - 26. 8. 2018** zájezd na Světové setkání rodin do Dublinu. Ubytování pro účastníky bude zajištěno v hostelu poblíž obou katedrál. Ceny za 4, 8, 14 lůžkové pokoje se snídaní se pohybují v cenovém rozmezí 20 - 35 € /os./noc. Nyní je přihlášeno 4-5 rodin a cestovní kancelář by ráda doplnila kapacitu na 50 lidí. Cena zpáteční letenky vč. zavazadla cca 7600,- Kč. Odlet je plánován během úterý 21. srpna 2018, středa – čtvrtek fakultativní výlety (60 € za dopravu), pátek účast na kongresu (se simultánním překladem). Doprava z letiště a zpět 20 € /osobu. Registrační poplatek je 38 €. Zájemci, hlaste se obratem - brzké přihlášení snižuje cenu dopravy. Další informace na miklastour@miklastour.cz, přihláška pak na www.miklastour.cz. Kontakt: 736 631 736, 582 336 490

Papež František dává následující tipy na šťastnou rodinu:

- Nikdy nezapomínejte říkat „prosím“, „děkuji“, „promiň“ ... V dobrých časech se učte otevřenosti a komunikaci, abyste v nich mohli pokračovat, až přijdou problémy.
- Oslavujte chvíle štěstí a úspěchy jednotlivých osob, podpírejte se navzájem v těžkých životních obdobích. Doceňujte každý úspěch, i když se může zdát jen nevýznamný.
- Respektujte svobodu druhých lidí. Každý potřebuje mít prostor a někdo ho potřebuje víc než ostatní. Vědomí, že někdo vnímá jejich osobní potřeby, dodává lidem pocit důvěry a vlastní hodnoty.
- Rozdávajte vlídné pohledy. Nikdy nepodceňujte význam pohledu lásky.
- Učte se odpouštět. Předtím než odpustíme druhým, se musíme naučit odpustit sami sobě. Neukvapujte se v poukazování na limity milované osoby.
- Naslouchejte starším příslušníkům své rodiny, když vyprávějí, a k tomuto naslouchání vybízejte zejména děti a dospívající.
- Nespěchejte s posuzováním lidí, jejichž situaci nemůžete plně pochopit.
- Vždycky si najděte čas na rodinnou modlitbu, i kdyby to mělo být jen pár okamžiků.

M. Oujezdská

Řeč křížové cesty

Ať vstoupíte do kteréhokoliv katolického kostela, padne vám do oka řada obrazů na stěnách chrámové lodi. Čtrnáct je těch obrazů a na všech je ústřední postavou Ježíš s velikým křížem.

A lidé, zvláště teď v postní době, je obcházejí, zamýšlejí se nad nimi. Jsou na nich události z posledních hodin života Pána Ježíše.

Proč zrovna tyto chvíle si lidé připomínají? Proč o nich meditují?

Ono je tu totiž zobrazeno, co vše byl Ježíš ochoten podstoupit, aby lidi přesvědčil, jak opravdově myslel to, co jim říkal. Ale je tu také zobrazeno, co i my prožíváme ve svém životě. Ježíš nám tu názorně ukazuje, jak máme zvládat své životní trampoty, aby nás nezlomily. Třeba hned první obraz, první zastavení. Ježíš stojí před soudem. Soudce je zbabělý darebák. Svědci jsou podplacení lháři. Beztak už jsi to také zažil a kdoví kolikrát to ještě zažiješ, že jsi nepravdivě pomlouván, že jsi podezírán z toho, cos neudělal. Co si v takové situaci počít? Naříkat, křičet, hádat se? Ne. Udělej to, co udělal Ježíš. MLČ! Lež se nakonec vždycky usvědčí sama. A pak hned vedle druhý obraz. Ježíš přijímá kříž, trest za jiné, co se opravdu provinili. I nám se to stává, že jsme nuceni dělat nepříjemnou práci za jiné. Dokážeme to, když je to nezbytné? A bez nářku, bez stěžování? Jako Pán Ježíš?

Pak je tu obraz docela trapný. Ježíš upadl. Nestačí na to, co začal. A ještě dvakrát se na křížové cestě najde týž obraz. Není to

zbytečné, třikrát totéž? Myslíval jsem si to, když jsem byl mladík. Ted' už si to nemyslím. Kdepak třikrát, to já jsem se mockrát do něčeho kurážně pustil, a pak jsem padl, nemohl dál. Ještě že tu jsou tyto obrazy, které mi říkají, že není neštěstí upadnout, ale zůstat ležet. Pán Ježíš vždy vstává, nevzdává to. Dokončí, co začal.

A tak jdou dál obrazy z křížové cesty Pána Ježíše, obrazy z životní cesty mé i tvé: Ježíš zahlédne svou matku Marii, uvidí její zármutek. Jak je to hořké, zarmoutit někoho, koho máme rádi. Ale kde jde o povinnost, o velké dílo pomoci, tam nemohl couvnout Ježíš, tam nemohu couvnout ani já.

Přijdou i obrazy útěšné. Ježíš si nechává pomoci od kolemjdoucího. Nechá si utřít tvář soucitnou Veronikou. Je mu líto plačících žen.

Pak Ježíšova cesta vrcholí. Vezmou mu i to poslední, co vlastnil, šaty, co mu ušila maminka. Přibíjí ho na kříž. Vztyčí ho mezi dvěma zločinci. Tři hodiny trvá smrtelná agónie, než se mrtvé tělo může vrátit tam, odkud vyšlo, do klína matky. A pak už jen tichý pohřeb. Ticho podvečera Velkého pátku. Veliké ticho před úsvitem vzkříšení, před vítězstvím života nad smrtí. Před vítězstvím dobra nad zlem.

Rozumíš řeči křížové cesty? Je zde zobrazen důvod naší důvěry, že nesení našich životních křížů má smysl, když se je snažíme nést po způsobu Ježíšově.

Věřte, stojí za to zamyslet se v kostele nad obrazy křížové cesty, jít na pobožnost křížové cesty.

„Cestou do Emauz-B“, P.Ladislav Simajchl

Náš Dámský klub

Dámský klub jsme si všechny, co do klubu chodíme, natolik oblíbily, že jej skutečně za náš považujeme. Těšíme se na pravidelná měsíční setkávání. Jsme „děvčata“, která sice už dost pamatují, ale přesto jsme veselá, kreativní a kamarádká.

Hned na prahu nového roku se vždy těšíme a pak dlouho vzpomínáme na příjemné setkání u Kirchnerů a jejich nádherného betléma, u kterého si rády zazpíváme koledy. V polovině února mezi nás, a dá se říci, že taky už tradičně, zavítalo oblíbené Divadlo Bez pravidel. Příběhy loutek nám vždy dovedou vehnat slzy do očí, ať už jsou to slzy radosti nebo slzy dojetí. A po představení jsme s nostalgií prohlížely naše svatební fotografie. Na březnovém setkání jsme se pustily do velikonočních dekorací, např. výroby papírových slepiček, a před tím jsme se zaujetím vyslechly přednášku pana profesora Milana Klapetky.

V dubnu jsme vykonaly křížovou cestu, při které jsme nemocným vyprošovaly zlepšení zdraví. A ještě jsme stihly zábavný test. Květnové setkání bylo obzvlášť slavnostní; neslo se v duchu oslavy jubilejních 70. narozenin. V červnu jsme se sešly na farní zahradě, kde jsme si s chutí a elánem zasoutěžily v pétanque. Vítězky dostaly medaile a dary za potlesku nás ostatních.

Dva měsíce prázdnin všem uběhly, v září jsme se rády přivítaly na dalším setkání. A opět jsme měly jubilantku, která nám připravila bohatou tabuli se zajímavým povídáním. Také mezi nás přišla paní Marie Oujezdská, která si přichystala poutavou přednášku, která pak pokračovala živou diskusí. V říjnu jsme pilně pracovaly, vyráběly jsme totiž mozaikové svícny. Další naše setkání mělo opět velmi slavnostní ráz. Pozvání přijal a přišel mezi nás vzácný host, rodák z naší farnosti, pomocný biskup Pavel Konzbul. Povídal o sobě, zajímal se o život ve farnosti, odpovídal na naše zvědavé otázky, přidal několik veselých příhod i anekdot. Každé z nás podepsal a věnoval svoji knížku. Neopakovatelný zážitek byl o to silnější, že na dětství, studia i kněžskou dráhu svého syna vzpomínala jeho maminka, která také zavítala do našeho klubu. Ještě jsme úplně nevstřebaly emoce ze setkání s otcem biskupem, už na nás čekalo barvení šátků a šálů z čistého hedvábí. Prosincové setkání se neslo ve slavnostní adventní a předvánoční atmosféře, kterou umocnil koncert našeho farníka pana Ivana Pohanky. Na svůj koncertní nástroj, na klarinet, nám přednesl ukázky z oper Prodaná nevěsta, Nabucco, Carmen, nebo část Ravelova Bolera, zahrál také na basklarinet a Es klarinet. Neméně zajímavé bylo povídání o klarinetech či o hostování orchestru opery Janáčkova divadla v Japonsku a Číně nebo o věhlasu Leoše Janáčka v cizině.

Poslední setkání v roce 2017 rychle uteklo. Když jsme doma dodělávaly vánoční dekorace, které jsme v ten den nestihly, vzpomínaly jsme na příjemné posezení. A nejen to – těšíme se na další setkávání v roce 2018, která se uskuteční 16. 1., 20. 2., 20. 3., 17. 4., 15. 5. a 19. 6. Do Dámského klubu nás chodí osmnáct i pětadvacet, ale celkem je v klubu registrováno už třiatřicet dam.

To, že se pravidelně scházíme, něco tvoříme, bavíme se, povídáme a je nám spolu dobře, na tom má zcela určitě největší zásluhu paní Vlasta Šimoníková, která pro nás připravuje zajímavý a pestrý program, za což jí patří naše vřelé poděkování.

Za DK Jana Holánová

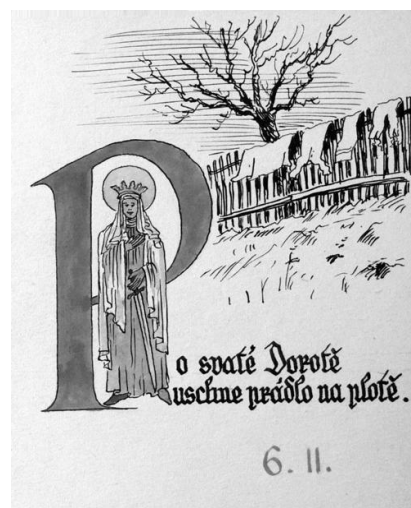

Proč mají pranostiky těžký život

Ono se řekne, napište něco o pranostikách, ale to není snadné, a když už: bude to někoho z farníků zajímat? Povětrnostními říkankami se dnes už nikdo neřídí, lidé se bojí jen ledových mužů a na předpovědi počasí jsou noviny, rozhlas, televize a internet; mohl jsem stručně napsat média, ale já to slovo nemám rád.

O pranostikách se teď pochopitelně píše bez obav a lehčeji než před 30 a více roky, kdy také ony podléhaly státnímu dozoru a dělily se na vhodné, nevhodné a nebezpečné. Například cenzoři v bratislavské televizi nepřipouštěli do vysílání slova svatá a svatý, takže se průpovědky

musely upravovat, třeba (4. 12.) „*Svatá Barbora tahá sáně do dvora*“ na „*Barbora, Barbora tahá sáně do dvora.*“ Ani Marek (25. 4.) nesměl být teplý, a proto rčení „*Po teplém Marku často se ochlazuje*“ nepřipadalo v úvahu. A což teprve průpovědka „*Jestli bude vítr váti, budou mřítí potentáti,*“ ta směřovala za mříže.

Ted' napíši, proč je mi pranostik líto.

Vymýšlel je selský lid na základě pozorování počasí a vývoje přírody během roku, podle postupu polních prací a tvorby úrody a získané poznatky zaznamenával. Tím si vytvářel pravidla pro svou činnost v dalších letech, aby zemědělská práce přinášela co největší užitek, pranostiky mu také pomáhaly odhadovat budoucí výnosy. A tato pravidla potřeboval časově zakotvit, čili je navázal na kalendář, na svátky a jména světců v nich uvedených, např. „*Jasně slunko na Vincence k vinobraní chystá věnce*“ (22. 1.) nebo „*Mráz po svatém Josefu neublíží květu*“ (19. 3.). Rolník si nemohl pamatovat jména všech kalendářních patronů, vybral si jen některá, nejznámější, proto jsou pranostiky v kalendáři nepravidelně

rozloženy. Kdyby příroda byla dobře odpozorována a příliš se neměnilo podnebí, úspěch pranostik by byl zajištěn. Jenže to by se nesmělo hýbat s kalendářem!

Nejstarší pranostiky doplatily na reformu kalendáře v 16. století, kdy nový gregoriánský kalendář nahradil starší kalendář juliánský, přičemž se vypustilo 10 dní. Ty se prostě ztratily, pranostiky se posunuly a časově nesedí. Během dalších století se v kalendářích objevovala nová jména a vznikaly i občanské kalendáře, z nichž jeden nyní používáme současně s kalendářem katolickým. Pohroma na pranostiky přišla po přijetí nového liturgického kalendáře schváleného papežem Pavlem VI. 14. 2. 1969, podle něhož měl připadnout svátek světice nebo světce na den jejich úmrtí. Pokud to nebylo možné, byl stanoven na jiný den, který se ke světcovi vztahoval, jako přenesení jeho ostatků, kanonizace apod. To znamená, že někteří světci zaujali v kalendáři nová místa, zatímco pořekadla zůstala na místě původním, a tím na první pohled ztratila význam. Např. pranostika *„O svatém Tomáši sníh bředne na kaši“* se původně vztahovala k 7. březnu, kdy byl svátek sv. Tomáše Akvinského, nyní má sv. Tomáš svátek 28. ledna, kdy by sníh ještě tát neměl. Nebo svátek sv. Benedikta byl přeložen z 21. března na 11. července a uznáte, že pranostika *„Svatý Benedikt - má se ječmen a cibule sít“* je tím úplně mimo. Jiné pranostiky pro změnu zase osiřely, např. *„O svaté*

Veronice bývá ještě sanice“ (4. 2.). Veronika z katolického kalendáře vypadla, protože její existence se ukázala jako sporná, a proto již není uvedena v římském martyrologiu. Veroniky však o oslavu jmenin nepřišly, protože jejich jméno zařadil občanský kalendář na 7. února.

Šťastnější osud měly průpovídky spojené se jménem měsíce, s těmi zatím nikdo nepohnul. Takových lednových je kolem čtyřiceti a únorových a březnových kolem třiceti. Na ukázkou: *„Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu,“* *„Co si únor zazelená - březen si hájí, co si duben zazelená - květen mu to spálí,“* *„Panská láska, ženská chuť a březnové počasí nejsou stálé.“* Ještě jedna zajímavost: z katolického kalendáře, jak všichni víme, se vytratily Hromnice (2. 2.), které nahradilo Uvedení Páně do chrámu. Přitom v občanském kalendáři Hromnice zůstaly a přibyla k nim Nela. Hromniční pranostiky patří k nejčtetnějším v roce, lidé však znají většinou jen jednu, která je navíc problematická: *„Na Hromnice musí skřivan vrznout, i kdyby měl zmrznout.“* Její výklad by zabral polovinu Siardu. Tak na závěr aspoň jedna zajímavá: *„Svítí-li o Hromnicích celý den, tahej, sedláčku, slámu z hnoje ven!“* Rozumím jí tak, že po tuhé zimě a za krutých nočních mrazů při vyjasnění na začátku února se má hospodář obávat nedostatku píce a šetřit i slámou. Ale mohu se mýlit.

Karel Krška

Sportovní ohlédnutí

Na Tři krále góly dáme!

Během tříkrálového sobotního dopoledne rejčila naše farnost na ledě v líšeňském Salesku. Akce se tak podařila, že o ní nelze nezanéchat alespoň krátkou zprávu.

Počasí nám přálo: Bylo dokonce o 20 stupňů více než loni. Tentokrát tedy plus tři stupně Celsia, trochu mlha.

Nejprve se hrál zápas ženatých proti svobodným. Od loňska vím, že mezi svobodné nepatří jen mladší ministranti, ale také chlapi vyvráždění, hokej pravidelně hrající a... svobodní. Nebylo třeba

je jakkoli šetřit! Sešly se dva parádní, velmi vyrovnané týmy asi po třinácti hráčích. Na střídačce nás bylo tedy více než na hřišti, ale aspoň jsme mohli stále skákat čerství na led. Gólmani chránící svatyně svobodných i ženáčů nastoupili v plné výstroji. Bylo nelehké najít skulinu v rožku brány nebo mezi betony. Hrál se ze všech sil, střídačky debatovaly, vymýšlely taktiku a povzbuzovaly. Během více než hodiny urputných soubojů padlo 7 branek. Svobodným se podařilo zlepšit reputaci a tentokrát vyhráli 5:2. Pro připomínku, loni štěstí přálo ženáčům se skóre 7:6. Nikdo se nezranil, všichni jsme se náramně bavili.

Od desáté hodiny byla plocha vyhrazena rejčení rodinnému. Na části hřiště se ještě hrál menší hokej, zatímco ostatní se proplétali na druhé straně. Došlo i na kastrolový curling. Po pár kolech zkušenější metači zjistili, že kastrolky se lépe metají, když v nich sedí spoluhráč. Hra se tak proměnila na disciplínu: Odhod' svého kamaráda/kamarádku do středu hřiště.

Hokejisty ještě 27. ledna čeká zápas proti farnosti od sv. Augustina. Jak se těší? „Tak určitě, dáme do toho srdíčko!“

Parádní fotky najdete na www.facebook.com/farnostzidenice

Kokosy na sněhu – hokejový zápas Židenice vs. Monte Bú

Zápas farních hokejových nadšenců ze Židenic a farnosti od sv. Augustina proběhl v sobotu 27. 1. 2018. Oba týmy se na ledě setkaly poprvé a ani jeden z nich netušil, jak na tom soupeř je. Někteří hráči z Monte Bú chodí hrát pravidelně a špión a trenér Jura před zápasem zjistil jejich vysokou úroveň jak výbavy, tak hry samotné. My žideničtí jsme kromě farního rejčení vlastně trénovali pouze jeden večer u piva, kde jsme si dodávali odvahy, rukama rozhazovali a kuli pikle obvyklé i neobvyklé. Jako ve filmu Kokosy na sněhu jsme si připadali i v samotný den D, kdy jsme na sebe lepili chrániče, co kdo kde sehnal nebo vypůjčil, zatímco soupeř do hokejové arény vkročil rázně plně vybaven včetně štulpen Monte Bú. A potom hvizd a tři třetiny před námi. Držíme pozice, střídáme, jak se dá, snažíme se držet krok, lítáme nahoru

dolů, vzdorujeme nájezdům, vytváříme šance, a pozor, akce, střela, góóóó! 1:0 pro židenické. Tak to jsme opravdu nečekali. A tak po hodině urputných bojů, stejně jako ve zmíněném filmu, přišel židenický kokosový happy end! První vzájemný zápas skončil 4:3 pro naše borce.

Po úpravě ledu nastoupily hokejové naděje obou farností, aby také ukázaly, jak to s pukem umí. Akce střídá akci, červení tlačí bílé, bílí ujíždí červeným. V zápase mladších kluků měli navrch borci z Monte Bú, ale naši se drželi statečně a bojovali až do konce. Soupeře tlačili k chybám až tak, že ho donutili vstřelit jeden vlastní gól. Výsledek 2:8 by mohl vypadat hrozivě, ale kluci byli výborní bojovníci a nenechali se odradit.

Nadšení ze hry v obou zápasech volá po opakování akce. Uvidíme, jestli to bude ještě tuto sezónu, nebo až tu příští.

Sestava chlapů: Jan Mendel, Jiří Klusák, Lukáš Holík, Dominik Kopecký, Michal Uhlíř, Jakub Jurásek, Jiří Lipták, Otto Ilčík, Jakub Ferdinand, Jan Klusák, Jakub Šašek

Sestava kluků: Vítek Klusák, Pája Rous, Samko Mendel, Teo Ilčík, Pát'a Mendel, Eda Ilčík, David Pečinka, David Koláčný, Martin Hampl, Tom Kalčík

Jan Klusák

Technické zprávy z farnosti

Vážení farníci, připravili jsme si pro vás shrnutí provedených a plánovaných oprav v naší farnosti.

Shrnutí roku 2017

V loňském roce byly dle plánu zahájeny přípravné práce na dvou velkých projektech – výměně zadních vstupních dveří do kostela, která v sobě zahrnuje rovněž pořízení a instalaci domovních videotelefonů pro otevírání dveří z vybraných místností v zázemí kostela, a na opravě venkovní kanalizace farní budovy. Na těchto projektech – administrativně velmi náročných – se pracovalo celý rok a jejich realizace je plánována na rok 2018. Dále se podařilo realizovat několik dílčích oprav. Celkově se v roce 2017 proinvestovalo na opravách cca 300tis Kč, z čehož více než polovinu tvoří záloha na projekt výměny zadních dveří. Mezi dílčí provedené opravy patří:

- 1) Hromosvod – oprava soustavy hromosvodu, ukončena revizní zprávou potvrzující současný stav jako vyhovující.
- 2) Střecha – úprava na svodu dešťové vody v rohu mezi věží a vstupem na kůr. Byla přespádována rýna a posunut svod, čímž se dosáhlo čistitelnosti tohoto místa a zamezilo se tak občasnému zatékání.
- 3) Topení – byly provedeny úpravy na topném okruhu, instalována nová topná tělesa v prostoru před WC a v márnici.
- 4) Elektroinstalace – pokračovaly přípravné práce na opravu elektroinstalace hlavního a podružného rozvaděče.

Plán na rok 2018

V tomto roce je v plánu přikročit k následujícím opravám:

- 1) Výměna zadních vstupních dveří do kostela a celková úprava tohoto vchodu – dokončení vlastní výměny (dveře jsou aktuálně ve výrobě), dále bude po osazení dveří uveden do provozu systém odemykání dveří pomocí videotelefonů, bude provedeno restaurování ostění dveří, zednická zapravení zdí kolem dveří a opravy podlahy včetně kamenného schodku.
- 2) Oprava vnější kanalizace farní budovy – aktuálně se finalizuje projektová fáze, po níž bude následovat výběrové řízení na zhotovitele.
- 3) Oprava elektroinstalace hlavního a podružného rozvaděče v kostele. Přípravné práce pro tuto opravu probíhají již druhým rokem a je v plánu letos toto dokončit.

O detailech, zejména o finanční náročnosti těchto oprav, budete průběžně informováni, jakmile budeme mít k dispozici reálné projektované /vysoutěžené náklady.

Jak je možné vidět, opravdu se postupně od nejakutnějších věcí daří opravovat náš kostel i farní budovu. Je to možné zejména díky vaší štědrosti. Za to vám všem patří velké díky! Zároveň však ještě stále čeká množství dalších věcí vyžadujících opravy. V letošním roce můžeme s určitostí čekat, že zejména vlivem finanční náročnosti projektu opravy kanalizace farní budovy bude třeba vynaložit alespoň trojnásobek toho, co loni. Proto prosím neustávejme, věříme, že také díky vaší štědrosti

budeme moci nezbytné opravy realizovat.

Topení v kostele a na faře

Znovu připomínáme důležité informace ohledně topení. Pro všechny pravidelné aktivity v kostele i na faře je nastaven standardní topný rozvrh.

V případě odůvodněné potřeby topení mimo výše zmíněný standardní topný rozvrh (např. mimořádné, nepravidelné aktivity) zašlete žádost o topení s určením místa, data, času a důvodu na emailovou adresu :

topeni@farnostzidenice.cz. Na uvedenou emailovou adresu můžete rovněž směřovat oznámení o případných poruchách a výpadcích topení.

Aby bylo možné garantovat vyhovění žádosti, je potřeba požadavky zasílat alespoň dva dny předem, k žádosti připojte rovněž své jméno. Na nepodepsané zprávy nebude bohužel moci být brán zřetel.

Komunikace emailem pro požadavky topení v kostele a na faře bude i nadále upřednostňovaným řešením. V případě, že nejste uživateli internetu, sdělte svou žádost přítomnému kostelníkovi (v tomto případě však platí, že garantovat lze požadavky podané alespoň sedm dní předem).

*Za technickou správu kostela
Dominik Jurásek*

Okénko nejen pro děti

Milé děti a farníci!

Postní doba nám přináší možnost ztišení a pokoje, díky kterému můžeme být ještě o kousek blíž Bohu a díky kterému můžeme slyšet Jeho volání. Svatý Pavel ve 3. kapitole 2. listu Soluňanům píše o tom, jak je důležité se modlit. Zároveň nás však ujišťuje, že Pán je věrný a že(tajenka – 23 písmen).

Vyškrtejte v osmisměrce slova z nabídky a zbylá písmena přečtěte po řádcích, získáte tak tajenku.

V	K	Ř	E	S	T	Á	Í	S	P	P
K	E	T	U	K	S	C	N	O	CH	Á
Ď	L	E	T	S	O	K	E	Í	S	T
Ě	Í	L	Í	T	T	V	Ř	S	A	E
V	H	Ů	B	Ř	Í	H	Í	Í	T	K
O	P	O	P	E	L	O	M	R	Ž	A
P	Ů	M	O	D	L	I	S	E	A	CH
Z	S	R	Á	A	L	M	U	Ž	N	A
N	T	Í	O	D	P	O	K	Á	N	Í
Í	N	Ě	T	Š	U	P	D	O	Z	L
É	H	O	B	R	Á	C	E	N	Í	O

středa – popel – almužna – odpuštění – cesta – zpověď – kříž
modli se – hřích – skutek – obrácení – usmíření – pokání
půst – pátek – lítost – kostel – víra – křest – Bůh

T. Veselá